

Pesta 17/29 optomvre.

Va eși in ffa-care domineca. | Redact. : strad'a palariei nr. 7.

Nr. 42.

Anulu VII, — 1871.

Pretiuulu pe anu 10 fl., pentru Roman'ia 2 galbeni.

E. Desjardins.

Portretulu unui mare archeologu decoréza pagin'a acésta.

Ernestu Desjardins, celebrulu profesoru alu universitătii din Paris, e unulu dintre cele mai cunoscute nume in lumea scientifica.

Dinsulu mai are inca acelu titlu la stim'a si recunoscinti'a nóstra, câ este unulu dintre pucinii filo-romani in marea republica a literaturei; unulu din aceia cari s'a ocupatu cu noi, ne-a studiatu si a scrisu despre noi.

Acest'a fu si motivulu, care a indemnatu pe Societatea academica romana a alege pe acestu mare inventiatu de membru corespunde alu ei, in sesiunea din anulu curinte.

Ernestu Desjardins.

Farmeculu amorului.

Salutare mandre sôre
 Alu placheriloru ceresci,
 Care 'n nôptea-apesatória
 A vietii ce me dóre
 Deminéția mi-vestesci!...
 Salutare, lume nóua,
 Raiu cerescu, edemu divin,
 Care ca si-unu stropu de róua
 Pentr'unu slabu si vescedu crinu,
 Te-ai ivitu in tristu-mi sinu!...

A trecutu multu timpu acuma,
 Câ speranti'a mi-a fugitu,
 Precum sufla ventulu spum'a,
 Séu cum vescediesce brum'a
 Crinulu fragedu si iubitu;
 Si de-atunci cu nepasare
 Capulu mi l'am inchinatu
 Totu pe sinulu de 'ntristare,
 Si am plansu eu nencetatu,
 Si am plansu nemangaiatu...

Dar adi plansulu meu de gele
 Se preface in surisu;
 Negrulu ceriu alu vietii mele
 Se 'ncununa totu cu stêle,
 Par' câ vedu unu candidu visu:
 Ce-a fostu vescedu, adi e verde,
 Ce-a fostu tristu, adi e voiosu,
 Si privirea mea se perde,
 Ori si unde, susu séu josu,
 Totu in farmecu si frumosu.

Dómne sante, ce schimbare,
 Par câ nu credu ochiloru;
 Lumea-acést'a totu mai are
 Si fintie de 'ncantare,
 Flori suave cu odoru!
 Dómne sante, ce minune,
 Am moritu — si ér traiescu,
 Si in sinulu meu de june
 S'a 'ncuibatu unu raiu cerescu,
 Câ-ci acum — acum iubescu!

Iosifu Vulcanu.

Gramatic'a.

— Comedia francesa in unu actu. —

De Eugeniu Labiche si Alfonsu Jolly.

(Urmare.)

Poitrinas.

De felu... Ast'a ar fi o dauna mare, câ-ci
 a pasîtu in etatea pentru a se insorá.

Blanca.

Ah!

Poitrinas.

Dar si dta, eu credu...

Blanca.

Eu? Nu scíu. Tat'a nici odata nu mi-a vorbitu inca despre ast'a. (A parte.) Óre n'a vinitu elu sê céra man'a mea pentru Edmundu?

Poitrinas.

Am sê-ti adredesiu o mica intrebare.

Blanca a parte.

Ah, Dómne, cum me temu!

Poitrinas.

Déca sapatu in gradina, ce gasiti?

Ioanu a parte.

Acest'a e nebunu!

Blanca.

Ce?... pamentu... petre...

Poitrinas, cu vivacitate.

Cu inscriptiuni?

Blanca.

Nu scíu.

Poitrinas.

Despre ast'a ne vomu convinge... mai tardîu.

Blanca.

De voiesci a merge in odai'a dtale... eu te voiu conduce.

Poitrinas, luandu-si straiti'a.

Bucurosu.

Blanca.

Ferestrele dtale privescu spre gradina.

Poitrinas.

Cu atâtu mai bine; voiu esaminá configuratiunea acestui tienutu. (A parte, amirosindu.) Amirósa a Románi aci. (Ese in stang'a cu Blanca.)

Ioanu.

Acestu omu se va culcá aci!... Eu me temu! (Ese.)

SCEN'A V.

Caboussat, apoi Ioanu.

Caboussat, apare in fundu, sub-su-ori de o parte cu unu curechiu, éra de alt'a cu o tiecla alba.

Afacerea cu nenea Madou e arangiata. I cerui o capatîna de curechiu... ca obiectu de arte... I promisei, câ voiu espune-o in salonulu meu. Acést'a o vediù unu vecinu, din campulu seu de tiecle, carele si incepù a face gri-masuri. Nu potui face mai multu pentru unulu decâtu pentru altulu... Si-acest'a e unu alega-toriu... Me dusei dara la elu si asîsdere i cerui o tiecla... ca obiectu de arte... Trebuie sê te scii portá cu mass'a. (Ingreunandu-lu curechiulu

si tiecl'a.) Dar aceste sunt pré grele. (Strigandu.)
Ioane!

Ioanu, intrandu in drépt'a.

Domnule!...

Caboussat.

Mantuesce-me de aceste... vei pune curechiulu in óla... éra tiecl'a o vei fierbe; o vei taiá rotundu, e fórte buna in salata.

Ioanu, a parte, esíndu prin fundulu de midilocu.

Éca dlu, care téguesce acuma.

Caboussat, singuru.

Aducéndu-mi a casa curechiulu, cugetai la ceea ce mi-a spusu Machut... Voiu fi jude, primulu magistratensu din Arpajon! Apoi consiliariu generalu! Apoi deputatu!... si dupa aceea? portfoiulu! Cine scé?... (Tristu.) Dar nu! Ast'a nu se póte!... Eu sum avutu, consideratu, adoratu... dar unu lucru se opune proiecteloru mele... granatic'a!... Nu scíu... (cautandu in giurulu seu neliniscitu) Nu scíu ortograffa! Mai vêrtosu principiele mi-dau de grige... Odata se acordéza, de alta-data nu se acordéza... Ce caractere slabe! Candu sum in perplésitate, facu câte unu porcu... Inse acés-t'a nu este ortograffa! Candu vorbescu, merge fórte bine... Ací nu se vede gresiél'a... Dar candu scríu... in fia-care cuventu comitu câte o gresiéla ortografica. Cuventulu *betranu* luseríu totu asié *batrinu*... La draci! pe timpulu meu nu se mucediau ómenii prin scóle... Eu am invetiatu a scríe in dóue dieci si siese de lectiuni de la unu dascalu iscusitu... si a cetí... nu scíu cum... Apoi incepui a me negutiatorí cu carpenu... Eu mesuru cu cubulu, inse nu redactezu... (Privindu in giurulu seu) Nici chiar discursurile, ce le pronunciu... discursuri cari uimescu lumea!... Arpajon m'asculta cu gur'a cascata... ca unu prostu si diumetate... Lumea me crede invetiatu... Am o reputatiune... inse cui am de-o multiamí?... Unui angeru...

SCEN'A VI.

Caboussat, *Blanca*, revenindu din drépt'a.

Blanca, aparendu.

Tata...

Caboussat, a parte.

Éta angerulu!

Blanca, tienendu o harthía.

Te cercai pentru ati dá discursulu, ce trebuie sê-lu pronunci in adunarea agricola.

Caboussat.

De voiu fi realesu... Revediutu-l'ai?

Blanca.

Numai l'am descopiatu de nou.

Caboussat.

Da... ca si pe celelalte... (Imbratísian-du-o.) Ah! mitutic'a mea... fara tine! (Desfacéndu harthí'a.) Cum ti-se pare inceputulu?

Blanca

E fórte frumosu.

Caboussat, cetindu.

„Domniloru, si iubiti colegi! Agricultur'a e cea mai nobila profesiune...” (Oprindu-se) Tu ai scrisu profesiune?

Blanca.

Da.

Caboussat imbratísiandu-o.

Ah! mitutic'a mea!... (A parte.) Eu am scrisu dupa betranía: professia. (Cetindu.) „cea mai nobila profesiune.” (Vorbindu.) Adeca profesiune si nu professia! (Cetindu.) „Cutezu a dîce, câ celu ce nu iubesce pamentulu, si a carui anima nu bate la vederea unui plugu, ace-l'a nu intielege avutí'a natiuniloru!” (Oprindu-se.) Natiuniloru?

Blanca.

De siguru.

Caboussat, imbratísiandu-o.

Ah, mitutic'a mea!... (A parte.) Eu am scrisu totu-de-una „natieloru.” Ciune, ciune, plecatiune, — arde-mi-te-asiu pe taciune, câ multu necadiu mi-mai faci! Cum sê tienu eu minte tóte aceste? (Cetindu.) „Avutí'a natiuniloru...” (Vorbindu)... asié dara nu natieloru...

Blanca, indata.

Ah, tata, nu scíi?... Dlu Poitrinas a sositu.

Caboussat.

Ce felu? Poitrinas din Etampes! (A parte.) Unu adevératu invetiatu! (Cu vóce innalta.) Unde este iubitul meu amicu? (Poitrinas apare.)

SCEN'A VII.

Caboussat, *Blanca*, *Poitrinas*.

Caboussat mergéndu catra Poitrinas.

Ah, iubite amice! Ce onóre! (Si-stringu man'a.)

Poitrinas, revenindu in drépt'a.

De multu doriam a esplotá tienutulu dtale din punctu de vedere archeologicu. (*Blanca* aréta pe mésa.)

Caboussat.

Ah! Asié? Mititetele vase sparte, totu te mai intereséza inca?

Poitrinas.

Totu-de-una!... Afara de asta mai voiam sê-ti vorbescu si despre o afacere... despre o importanta afacere...

Blanca, a parte.

Elu vre sê me petiésca!... (Cu vóce in-
nalta.) Eu ve lasu... (Catra Poitrinas, fórte
amicabilu.) Speru, domnule, câ vei petrece câ-
te-va dîle la noi?

Poitrinas.

Nu ti-o potu promite... Ast'a va depinde
de la sapatorele mele... Déca voiú gasí... voiú
remané.

Blanca.

Vei gasí... speru. (Ese in drépt'a.)

SCEN'A VIII.

Caboussat, Poitrinas.

Caboussat.

Asié dara câ e gentila mic'a mea Blanca?

Poitrinas.

Dragalasia! Si mi-pure bine, câ-ci... dar
mai tardîu... Amice, ti-aducu o seire... consi-
derabila...

Caboussat.

Mie?

Poitrinas.

La recomandatiunea mea vei fi numitu
membru corespundinte alu academiei de E-
tampes.

Caboussat, a parte.

Academicu!... Elu me baga in academia.

Poitrinas.

E bine, éta o surprindere!

Caboussat.

Ah, da!... o surprindere... dar eu intru
adeveru nu scîu, déca potu s'o acceptu... eu
am atâtu de debile tittle.

Poitrinas.

Si discursurile dtale?

Caboussat.

Ah, este pentru discursurile mele?...
Scumpa mitutica!

Poitrinas.

Eu mi-am formatu ideile despre dta, candu
te-am presintatu... Dta vei poté fi fórte folo-
sitoriu pentru noi.

Caboussat.

Cum asié?

Poitrinas.

Dta vei grigí de sapatorele ce voiú intre-
prinde in locurile aceste; vei descifrá inscrip-
tiunile latine, si ni vei tramite reportulu.

Caboussat, spariatu.

Latinesce?

Poitrinas, misteriosu.

Pst!... Eu am suspitiune, câ in giurulu
lui Arpajon a fostu candu-va campulu lui Ce-
saru... Nu spune nimenui!

Caboussat.

Fîi liniscitu!

Poitrinas.

In despartimentulu nostru nu este... aces-
ta e uniculu.

Caboussat.

Acést'a e problema.

Poitrinas.

E bine, eu indata voiú incepe cercetârile
... Precum ti-spusei... Gabius Lentulus a tre-
buitu sê tréca p'aice...

Caboussat.

Dieu!... Gabius... Lent... urlus... De si-
gura?

Poitrinas.

Da!... Nu spune nimenui!

Caboussat.

Fîi liniscitu!

Poitrinas.

Inse eu vení si pentru altu motivu... Fi-
ulu meu Edmundu a vediutu asta-véra pe dom-
nisiór'a Blanca in Etampes... In anim'a lui se
stêrnî unu simtiementu ferbinte, inse onora-
bilu... si eu profitu de ocaziunea scrutârilor
mele pentru a-ti face o propunere de casa-
toría.

Caboussat.

Dómne!... eu nu dîcu ba... dar nu pro-
nunciu nici da... Trebuie sê consultu pe fiic'a
mea...

Poitrinas.

Ai dreptu... Edmundu e unu june bunu,
simtîtoriu, solidu, nici odata nu bé rumu...
decâtu numai cu thea.

Caboussat.

Averea...

Poitrinas.

Se urca la trei sute de mii de franci...

Caboussat.

Celu pucinu atât'a potu sê dau si eu cu
Blanca.

Poitrinas.

Inse mai nainte de tóte, trebuie sê fîu sin-
ceru... Edmundu are unu defectu... unu de-
fectu ce mai câ e unu pecatu.

Caboussat.

La draci!... ce felu?

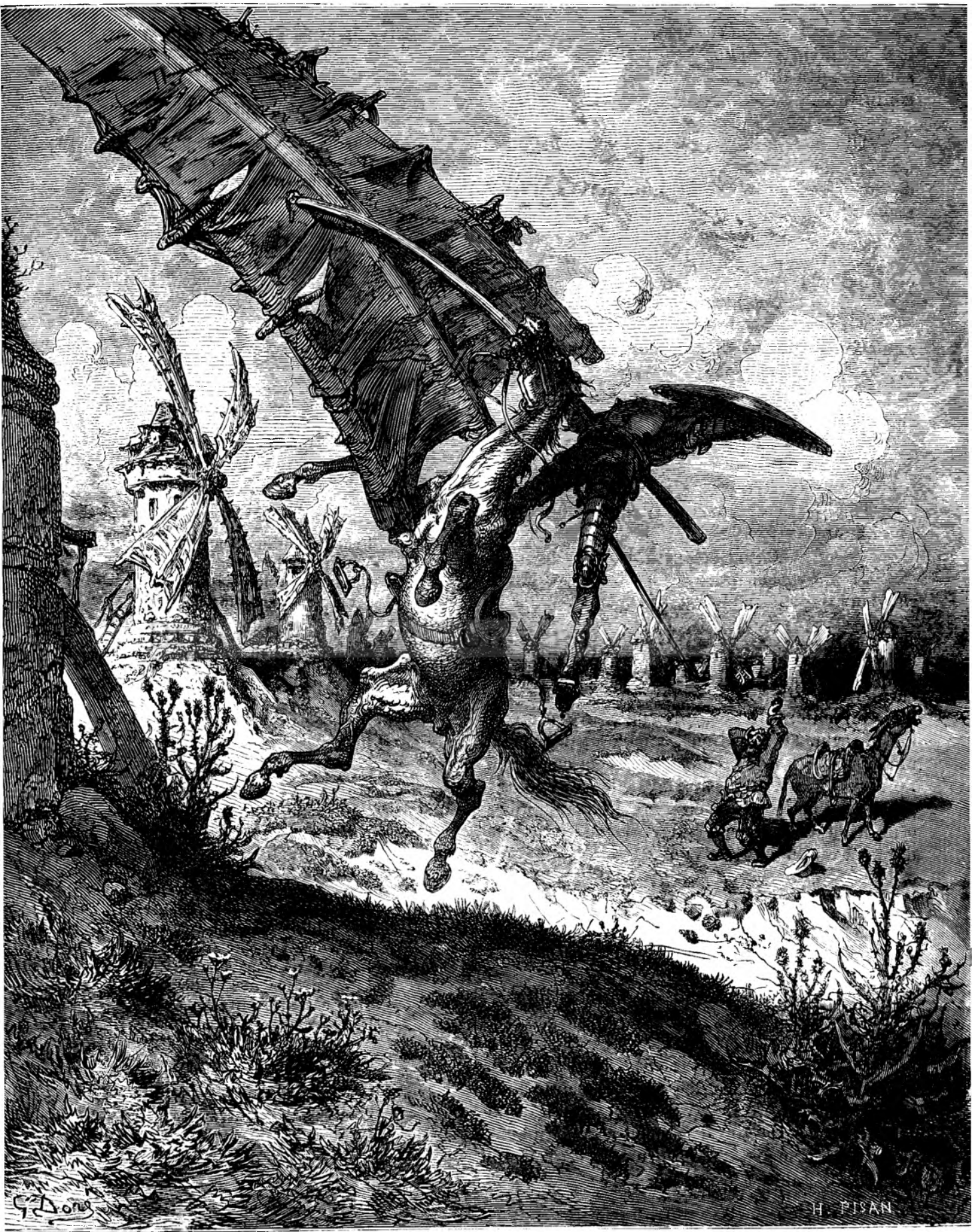
Poitrinas.

E bine, sê scîi dara... nu... eu nu potu
... Eu, presiedintele academiéi de Etampes. (I
intinde o epistola.) Poftimu, cetesce...

Caboussat.

Unu cantecu picantu in contra academiei?

Lupt'a lui Don Quichotte in contra moriloru de ventu.

Poitrinas.

O epistola ce mi-a adresatu înainte de ast'a cu optu dîle... si care ti-o presintu cu confusiune.

Caboussat.

Dta me sparîi!... Sê vedemu! (Cetindu.)
„Scumpul meu parinte, trebuie sê-ti fac o descoperire, de la care depinde fericirea vietii mele intregi...

Poitrinas, a parte.

Miserabilulu, nicairi nu scrîe u la finea cuvintelor!

Caboussat, cetindu.

„Iubesc pe domnisiór'a Blanca cu un amor nemarginitu, de cand am vadiut'o..."

Poitrinas, a parte.

Nimerniculu, cuventulu „vediutu“ lu-scrîe cu „a.“

Caboussat, cetindu.

„... nu mai potu mancá, neque bé...

Poitrinas, a parte,

Elu scrîe „neque“, si cauta sê cetesci „nici.“

Caboussat, cetindu.

„Imaginea ei incanta viéti'a mea, si inspira visurile mele pone la entusiasm!“

Poitrinas, a parte.

„Pana“ lu-scrîe „pone.“ Sermanu cuventu: pana, prin multe fatalitâti ai mai trecut si tu! Viéti'a ta e unu martiriu de cele mai eminente. Câti scriitori sunt, in atâte forme te scrîu. Unii ti-dîcu „pana“, altii „pene“, multi scrîu „pone“, sunt si de aceia cari scrîu „pino“, — unii scrîu „pena“, altii din contra „pane“, si asié bietulu cuventu „pana“ sufere o multîme de martirie. (Cu vóce innalta.) Asié dara, câ e unu ce grozavu?

Caboussat.

Pentru ce?

Poitrinas.

Apoi dta ai cetitu epistol'a.

Caboussat.

Eu scîu numai atât'a, câ dinsulu iubesc pe fiic'a mea.

Poitrinas.

Da, inse in contra tuturor regulelor... Vedi, si decide... Eu me ducú sê facu o mica inspectiune in gradina... Mi-se pare câ am recunoscutu o movila de pamentu... Eu simtîescu aice urmele Româniloru... La revedere! (Ese in fundu.)

(Va urmá.)

Doine si hore poporale.

(Din tienntulu Cetâti de pétra.)

I.

rundia verde, soldi de pesce,
Vai de-acela ce iubescce,
Nici móre si nici traiesce,
Numai câtu se nacajesce...

II.

Eu-su cu badea 'ntr'unu hotaru
Nu-lu potu vedé printr'unu dealu,
De s'ar face dealulu siesu,
Sê-mi vedu mandrulu câtu de desu..

III.

Lasa bade câ-i vedé,
Ce-a ajunsu dragostea mea;
Poti umblá cu clopu 'n mana,
De dragoste-i pace buna!

IV.

Frundia verde de maru dulce,
Vedi pe badea cum se duce
Cu naframa nespelata,
Cu gur'a resarutata;
Intórna bade 'napoi,
Nafram'a spelá-ti-oiu,
Gur'a sarutá-ti-oiu!

V.

Dîs'a lun'a catra sóre:
Copilitia mergi mai tare,
Câ-a veni Dunarea mare!
Las' sê vie sê me mâie,
Câ-ci n'am tata sê me tiie,
Nici mama sê me mangaie.

VI.

— Spune-mi mandra-adeveratu,
Decandu am plecatu din satu,
Câti voinici te-au sarutatu?
— Cu câti eu m'am sarutatu,
De-ai stringe ai face unu satu,
Si cu câti am traitu bine
De i-ai stringe ai face-o lume.

VII.

Pop'a dîce câ nu iá,
L'am gasitu eu rati'a mea;
Pop'a dîce ea nu fura
L'am gasitu eu rati'a 'n gura.

Culese de

A. P. Alexi.

Despre thea.

The'a, acést'a beutura, ce se fierbe din frundiele tufei asié numite thea chineză, e asié de latîta, încâtu si acolo dâmu de publicu consumatoriu, unde nici amu cugetá, si care publicu dóra nici din departe nu cunósce originea acestei vegetale.

Pe langa acea am observatu cumca medicii prescriu reconvalescentiloru thea de dejunu, séu de cina, — ba sunt familie mai inalte, la cari dejunulu de regula stâ numai din thea, — si asié s'a constatat si puterea ei leucitória, carea se resuméza intru atâ't'a: câ ajuta transpirarea sudoriloru impedecate, si folosesece contra recelei si a catarului; éra in timpulu mai recentu si in contra colerei se recomanda.

Cugetu deci a face servitiu literaturéi nósre si publiculu consumatoriu, descriendu mai la vale originea si fazele de manuire si de comérciu a theei, dupa cum cetimu in istori'a univ. a lui Cantu Caesar — vedi tom. III not'a D. — si in istori'a naturala a lui Ioanu Hanák, compusa dupa sistemele celoru mai renumiti naturalisti francesi: Jussicu si Decandoll.

Patri'a theei este Chin'a meridionala, éra de presinte se produce in totu imperiulu chinezu, precum si in Cochinchin'a si in Jappanu.

Despre famili'a theei, botanicii multu s'au disputatu. Mirbel a proclamatu famili'a theacea. Linne a numeratu the'a intre euforbiace séu plante veninóse, cu crotonii, colchicu si ricinus. Altii éra-si a tienut'o de famili'a cameliei.

Dupa cea mai moderna clasificare a lui Jussicu si Decandoll, imperati'a vegetala se impartiesce in dóue cete principale: céu cu flóre, si cé't'a fara flóre. Aceste dóue cete éra-si au trei subcete secundarie: cu dóue scaune, cu unu scaunu si fara scaunu. Tóte aceste cete se impartu in 8 clase, tóte basate pe compusetiunea flórei, carea s'a luat de fundamentulu clasificarei: 1. Choristopetale cu frundie mai multe libere la flóre. 2. Gamopetale cu frundiele flórei concrescute. 3. Apetale fara corona. 4. Symphosogyne. 5. Eleutherogyne. 6. Glumace. 7. Cryptogame foliose. 8. Tallophyta.

Dupa acésta clasificare, the'a se tiene de cé't'a antâi'a principala, câ-ci are flóre, de antâi'a subcéta secundaria, câ-ci are dóue scaune, si de clas'a antâia a choristopetaleloru, câ-ci flórea are mai frundie.

Dupa sistem'a suscitata tóte clasele se mai impartiescu in 53 orduri si fia-care ordu in mai multe familie. The'a se numera in or-

dulu alu 13-lea a lamprofileloru cu frundie lucfe.

The'a dara este o tufa de 4—8 talpi de inalta, carea pentru frundiele ei se cultivéza fórté. Frundiele-i sunt pururea verdi, ca suliti'a lungarétia, crestate, de 2—4 pol. lungi si 1 pol. late, netede, lucie. Aceste frundie de pe tufele cele de 8 ani se culegu de trei ori pe anu. In fauru, maiu si juniu. Culesulu din fauru dá frundiele cele mai aromatice, prin urmare the'a cea mai fina. Alu doile si alu treilea culesu e de sórte mai secundaria. Frundiele culesu din verfulu crengiloru sunt mai bune. Cari posiedu gustu finu si sunt cunoscolori de thea, scin cumca in timpu frumosu séu umedu s'a culesu the'a ce o beau. The'a carea se culege pe timpu uscatu, trage de dóue ori mai multu.

Calitatea frundiiloru atérna de la calitatea pamentulu si de la pusetiunea lui spre sóre. Desi nu e precisatu: care pamentu ar fi mai bnu si ce pusetiune se aiba, totu-si se scie. cumca $\frac{7}{10}$ de thea se produce in muntii Chinei si néu'a nu i strica, prin urmare si pamentu si temperatura mai midilocia e suficiente.

Metodulu plantarei e urmatoriulu:

Dupa ce pamentulu s'a diversu bine se facu butori de 10 centimetre afunde, cu spaci u între ele de 2 metre; in care se punu câte 6—12 sementie de thea, câ-ci abié resare a $\frac{1}{6}$ parte, usioru rancediendu prin oleiulu ce lu-contienu. — Sementiele sunt bómbe rotunde, cari crescu in pastaie. Chinesii strocu si oleiu din ele de mancatu si de arsu. — Acestu lucru se face in fauru séu in octomvre. Asié se plantéza séu campuri intregi, séu numai marginile agriloru séu a gradineloru de orezu si bucate. Tufele resarinde se lasa neatinsu mai multi ani, éra de la anulu 3-le se incepe tunderea, ca sê nu crésca pré inalte, si carea servesece spre nobilizarea loru.

Culegatorii din diori horindu iesu la culesulu frundiiloru, ca la noi la culesu de vine. — cu cosieri si carlige. Unii au moime dresate la culegere, altii naimescu cele mai sprintene fetióre.

Fiindu câ the'a e totu-de una verde, numai frundiele próspecte se culegu; tufa de 3 ani dá frundiele cele mai fragede; dupa 8 ani scade puterea tufei, dar prin tundere totu la 6 ani éra-si se póte inteneri, si póte ajunge etatea de 40 si 50 ani dandu cu verfulu crengiloru tinere neincetatu the'a buna.

(Finea va urmá.)

G. Traila.

S A E O N U

Tergulu de datu la Gaina.

— Pinerolo ¹²/₁₀ 1871. —

In dîlele aceste facându o excursiune pana la Novara, mi-cadiu sub ochi o carte intitulata „L'Amore, le Donne e i Matrimoni“.

— E dreptu, câ in patri'a ta se vendu femeile — me intrebâ amic'a mea Angiola Daviso ?

Dicându aceste mi-dede unu opusioru, unde la pag. 40 am cetitu urmatóriele: „Mercato di donne nella Valachia d'Ungheria“ — Tergu de femeii in Romaní'a Ungariei.

„In partea orientala a Ungariei, aprópe de fruntariile Transilvaniei, se intinde o catena de munti, chiamata Bihoru, care dá numele seu unui comitatu alu regatului.

Acestu districtu, separatu de cealalte, e locuitu de pastori semiselbateci, d'origine romana, cari nu stau in relatiune cu nici unu vecinu, si nu voru sê scia de civilisatiunea (?) ce se espande in Ungaria. De abié au locuintie fise. Casele loru de o constructiune fórtó simpla, sunt asiediate ici colo in midiloculu pasiuniloru, si numai arare ori forméza o comuna. Locuitorii cea mai mare parte din timpu o petrecu in compani'a turmelor loru, si sunt pucinu deprinsi cu societatea ómeniloru. Inaspriti de totu felu de neajunsuri, preferescu o viétia libera si fara grige la tóte comoditátile cetátii, ce nu o cunoscú nici chiar din nume. Ca cea mai mare parte a munteniloru, ei nainte de tóte iubescu libertatea loru, si o ar aperá pana la cele din urma candu ar fi amenintiata. La antâia vedere ti-vine sê-i credi Laponi, dar au óre-si care asemenare cu chinesi.

Nu-si radu barb'a, ci capulu, in vârfulu carui porta o bucla de peri uniti intr'o chica, ce o lasa sê cada pe frunte de a supra ochiului stangu. O barb'a désa si mustetie mai ornéza partea inferióra a fetiei. Si-acoperu capulu cu o cusma de pele de óie ori capra. Vestimentulu loru consiste in o haina de pele, unu siar-pariu, pantaloni de materia grósa, fabricati de femeile loru, in fine opinci (sandali) strinse cu curele pe piciorulu golu.

Imbracarea femeiloru nu e nici mai brilanta nici mai recercata. Ele si-acoperu capulu cu bat'ste (basmá) colorate, dóue siurtie, una dinainte, alt'a inderetu forma restulu toaletei loru. Femeile inse-si tiesu aceste siurtie, si sciu sê le dé o frumósa varietate de coloru cu suculu unoru plante. Colu mai mare ornamentu pentru ele este câte o moneta de atru ori argintu care si-o punu in peru, si numerulu acestoru reguléza mandr'ia si vanitatea celoru ce le pórtá.

Ca la tóte popórele pastóri, parintele ori celu mai vechiu alu familiei, are o autoritate asoluta, si decisiunile lui sunt neapelabile. Totu-si, pe langa capii de familia, mai esistu inca diversi judecatori spre a padí ordinea si a pedepsí pe culpabili.

Nime nu le contesta acestu privilegiu santionatu prin usu, a carui origine se pierde in nóptea timpuriloru.

Dar sê nu cercati intre Romanii Bihorului acea inocintia si simplicitate de datine, ce generalminte se considera ca apanagiulu popórelor pastoru. Ei din contra sunt deprinsi cu multe vitie, si in specie cu beti'a, si in ei se afla intrunite brutalitatea, astuti'a si fraud'a. Profeséza religiunea greca si au preoti; dar educatiunea acestora nu póte influentiá a supra aceloru.

Matrimoniulu unu poporu imprastiatu intre munti si pastoriu, nu se face ca in cetáti si in sate, unde persónele de ambe sese au atâte ocazioni spre a se dedá si afectioná. Pentru acea Romanii forméza acésta specie de intruniri la serbatorile pastorale.

In fia-care anu catra finea lui juniu, in diu'a de San-Petru, Romanii se ducú in siesulu Canisala la tergu, unde vendu si cumpera. Acestu tergu are o speciala atragere pentru juni, pentru câ aci se facú insuratori, si se cumpera femeii ca si articolii de comerciu.

Parintii de familia conducú acolo ficele loru impreuna cu diestrea, care ordinariaminte se compune de vite, oi, porci, gaine. In aceste ocazioni se tiene contu si de monetele ce ornéza fetele. Asié provediuta jun'a merge la bilciu si parascesce cas'a parintiésca; fara a sci care va fi sórtea ei inainte de terminarea dîlei.

Junii insuratiei se imbraca elegantu. Fia-care face o revista a junelor din locu, si aflandu un'a sê-i placa, merge la parinti si-i intréba care e pretiulu si dotea ?

Déca némurile sunt pré esiginti, junele incepe a negotiá, si déca pu reésa a se intielege, se duce sê caute o alta féta. Er candu s'au potutu intielege, junele bate in palme ca sê fia auditu de vecini, si ca sê faca cunoscutu rivaliloru soi conclusiunea tergului. Cele dóue familie se aduna in giurulu miriloru si incepu a bé vinarsu.

Dupa aceea se chiama preotulu, care vine cu cartea sa si pronuncia binecuvéntarea, mai multu cu voce nei-teligibila, apoi participa si elu la libatiuni si se imbéta mai reu decâtu altii.

Terminata asta ceremonie, vine momentulu despartirii. Fét'a saluta famili'a, sare in carulu mirelui, pe care nu-lu cunósce decâtu de câte-va óre, si care o conduce impreuna cu dotea sa in cas'a in care va trebúf sê locuéscá in venitoru.

Scenele ce se succedu, pe candu se face contractulu si pe candu beu, dau junei dese ocazioni ca sê cunósca pe vítorulu ei mire sub unu aspectu pucinu favorabilu; de óra-ce nu trece mai nici unu tergu fara versare de sange; si mai multu decâtu o Elena romana, escita fara scirea sa, pe adoratorulu seu la delictu si ucidere.“*)

I. C. Dragescu.

*) Publicámu acésta descriere, pentru ca sê dámu ocaziune confratiloru nostri de prin partile acele unde se petrece datina acésta, a o descrie cu tóta fidelitatea, si astu-felu a reduce observatiunile fratelui nostru italianu la adeverata loru valóre. Red.

Cum se manca!

Unu lordu avutu dupa ce cinase fôrte bine intr' unu hotelu din Dresda, lasã a-i prezentã pe siefulu bucatariei, aflã cã acela este unu francesu si cã este stabilu in Germania de unu sîru lungu de ani, fara inse de a sci unu cuventu germanesce.

— Pentru ce, — respunse elu la cautatur'a plina de mirare a britului, — pentru ce sã inveti eu limb'a unui poporu, care n'are nici macaru o cuina cum se cade?...

Acest'a opiniune despreiuitoria despre artea de a fierbe bucatele la Germani, ca si candu singuru numai curechiulu inacritu aru fi alfa si omega a cuinei loru, ar mai fi de suferitu; dara o alta dubietate si mai serioasa se pôte nasce la unu strainu, mancandu la mesele nãstre: „Cã ôre sci Germanii mancã?!“ *)

In cercurile mai inalte portarea fina si moderna, cãtu si portarea la o mеса, formeza o parte esentiala a culturai; femeile urmédia aceste regule, fara ca sã scie cum, prin miraculosulu loru instinctu pentru aceea ce se cuvine, — dara cu mile se potu numerã acele mame, cari negliga sãu nu afla de a fi unu ce importantu, a invetiã tactulu loru propriu si pe fiii loru?

Sã nu intrebe cine-va: Pentru ce este neindatinatu a pune pana pe partea drépta si a acatiã serviet'a de gaur'a nasturelui de la rocu? Totu asié de bine ar poté cine-va intrebã: Pentru ce femeia pórta palari'a pe cefa si barbatulu pe frunte? Sã nu se provóce cine-va in astfelu de esterioritãti la aceea ce este „naturalu!“ Furculitiile cele mai naturale de siguru sunt cele cinci degete...

Unele regule a le bunei cuviintie nã le dictedia gratiositatea, altele era-si sunt arbitrare, inse de ôre-ce odata sunt de prezentu, suntemu constrinsi a implini atãtu unele cãtu si celelalte, sãu deca nu, sã emigrãmu la acele popóre cari inca nu sunt „spoite.“ Si chiaru si acolo aplecarea nãstra spre aceea ce este naturalu va avé sã se supuna la probe strasnice.

— Acesta fara indoiela este Quak-quak-quak? — intrebã unu europénu pe vecinulu seu de mеса chinesisu, candu mancã odata la o mеса in Pecking dintr'o bucata ce i se parea a fi picioru de bróscu.

— Nu, unu ce cu multu mai bunu, — i respunse chinșulu, — este Vau-vau-vau.

Fara indoiela observarea unor regule este fôrte importanta.

Ve intrebú, frumós'a mea domnisióra, cã ôre entusiasmulu dvóstre pentru unu poetu renumitu, nu ar scadé, candu l'ati vedé la mеса tienendu cu degetele unu picioru de gãscu, si cã cu pane si cutitu sterge cele mai dupa urmã picature de sauce ce au mai ramas pe taleru. Sãu s'a intemplatú, ca unu candidatu talentatu si diliginte sã-si pãrdia parochi'a, singuru numai pentru aceea, cã in presinti'a patronesei a sorbitu sup'a cu latulu lingurei si cã a facutu unu semnu servitorului de mеса sã-i mai presenteze si pentru a dóua ór'a dintr'o pasteta à la financiere. Sã presupunemu, dómn'a mea, cã fiulu dvóstre ar fi liberu de critic'a si capritiurile unei proprietarese mari, ati dori inse ca privirea de jumetate despreiuitoria a unei da-

me versate in eticheta, sã-lu condãrne a taiã cu cutitulu unu pesce, sãu nu a-ti fi parata a-i economisã o observatiune malitiósa asié precum a facut'o o francesu unu óspe care dupa unu dejunu si-indoiil serviet'a, voindu a o aduce era-si in starea aceea in care a fostu mai nainte de a o intrebuintiã: „Domnulu meu, — dïse ea, — societatea dtale in cursulu dejunulu mi-i fôrte placuta, inse nu-mi aducu a minte sã te fiu invitatu si la prandiu.“... Ce zace desobligatoru in indoiirea servietei? Nu descopere elu celu pucinu unu amoru de buna orenduie la si unu simtiu economicu? Ce a comisu acelu teologu atãtu de ofensatoru, deca elu dupa ce a facutu cunoscintia cu o bucata delicata, voi sã continue acesta cunoscintia.

Din aceste cause deci intiparésca dara fia-caro mama fiului ei deja ca copilu regulele principale, pe cari ori si cine, care se misca deja sãu voiesce a se miscã in societãti bune, este constrinsu a le observã atãtu la mеса sa propria, cãtu si la cea straina, in palaturi cãtu si in oteluri publice. Mai nainte de tóte sã-lu invetie a siedé, nu pré aprópe si nici pré departe de mеса, dara nici asié de infiptu (afectatu,) ca si candu ar fi inghititu o frigare de feru, si cu capulu aruncatu inapoi; ca unu procuroru de statu ce asista la o pertractare juridica.

Deca pe candu manca, elu si-intinde cotele spro stang'a si drépt'a, si le misca in susu si josu, asemenea unei paseri cunoscute, care mai nainte de a sborã misca din aripi, atuncea cu blandetie facetie-lu atentu a supra acestei gresielei; dara candu elu si-va pune man'a sãu bratiulu intregu pe mеса, atuncea strigati-i intr'unu modu energicu, cã man'a sãu bratiulu nu se pune nici odata pe mеса decãtu numai pana atuncea pana ce manca cine-va. „Nu asié, fiulu meu, dicitie-i frumosiului june, candu si-infige serviet'a in gaur'a nasturelui de la rocu sãu in vesta; nu asié! ea trebuie simplu intinsa peste genunchi. Ce? tu ti-usuci cu dinsa a fruntea?! Este serviet'a o batista? Nu, nu, acesta sã nu o mai comiti pana ce vomu siedé la mеса. De ôre-ce esti a casa, dupa mancare poti indoi serviet'a si sã o pui in anelulu ei, dara acesta sã nu o faci nici odata unde esti invitatu ca óspe. Prin acesta apari pré familiaru. Ti-este permisú a crede, cã serviet'a ta intrebuintiata o voru pune si pentru a dóua óra? asiédia-o deci ridicandu-te de la mеса langa taleru asié cum ti-se afla pe genunchi! Nu curatí cu ea paharulu si talerulu teu. Acesta o poti face la unu restaurantu, dara nici odata intr'o casa privata, cã-ci prin acesta te-ai aretã cã esti in dubiu despre curatieni'a pahareloru si a taleriloru ce ti se presenta. Pana o pune dé stang'a? Tu o tai cu cutitulu in dóue? Nu, fiulu meu, pana uscata se frange cu degetele, numai la pana cu untu próspetu te poti servi cu cutitulu...“

Noi mancãmu supa. Ti-este cunoscutu, cã lingur'a se apleca cu partea ascutita a ei catra gura. Pfiu ce feliu de sorbire! nici nu sgariã si frecã asié pe taleru! manca incetu! Pentru ce iutiél'a? Tu esti a casa, nu intr'o restauratiune a unei curti a drumului de feru. Afara de aceea mancarea iute este desavantagiósa pentru mistuire... Sup'a ti-place? inca unu taleru? bine, la mine poti cere si alu doilea, dara nici odata la straini...

Ce este acesta inaintea nãstra? Pesce... Stai, pentru ce cutitulu? Ia furculiti'a in man'a drépta si o bucatíca de pane in cea stanga. Odata pentru totude-una notédia-ti ca regula generala: Cine-va se ser-

*) Acesta intrebare pôte avé si are valóre si pentru noi Romanii. Din cursulu acestui articolu onorab. publicu se va poté convinge, ca intrebarea acesta curiósã nu e nici decum de prisosu.

Nota. Comun.

vesce numai atuncea de cutitu, candu bucatele cari le are inainte-si nu se potu altfelu desmembrá. Acésta pasteta usióra spre esemflu o vei desface numai cu furculiti'a, dara nu o vei tractá ca pe unu beefsteak. Tu tieni furculiti'a in man'a drépta, nu o luá acuma in man'a stanga; nu schimbá cutítulu si furculiti'a dintr'o mana in alta. Pfui, cine scuipa ósele de pesce in astfelu de modu pe taleru! Ridica astfelu serviet'a. . . Nu sterge cu pané si cele dupa urma picature de sauce (sultiu) de pe taleru!

Of, of! ce felu de cautatura ai aruncatu a supra talerului cu friptura! Nu cumva sê te uiti la vre-o méssa straina cu astfelu de ochi panditori alegatori si nemultiumiti dupa o „bucatica buna.“ Ai pacientia pana ce servitorulu ti-va presentá friptur'a; atuncia ia-ti séu multiamésce! Ce bucatore atletice faci! bucatore mici, fiulu meu, si nu vorbí cu gur'a plina!

O! ceriule! tu te servi de cutitu casi candu ar fi o furculitia? Te conjuru, numai acésta nu o face! acuma scoti cu elu sultiulu? Esti pierdutu. . .

Câ manci acésta aripa de ratia cu degetele, mai totu asié de reu este. Câ-ci cu exceptiune de pane si de facute nefierte, nu-ti este iertatu a atinge nimica cu degetele din alte mancári.

Dara stai! éca aicea este asparagu (spargelu); acésta ti este iertatu a le mancá cu degetele. . .

La pudingulu acesta ia furculitia, si la ghiatia lingurica.

Astfelu éta-ne la desertu. Cátu de rosiiu esti! Cine-va nu trebue sê beie din tóte vinurile ce i se presentéda. . .

Imóie-ti numai verfurile degeteloru in acestu vasu cu apa, dara nu ti le spelá, si sterge-le apoi usiurelu cu serviet'a.

Nu-ti spelá gur'a! De óre-ce nu la fiesce cine i este placutu a ascultá la gargarisarea ta. Acésta este macsim'a fia-carei societáti de bunu tonu: A nu face nimica ce ar poté atacá pe vre-unulu din aceea ce se afla de fatia cu noi.

Cu acestea amu fi ajunsu la fine. Acelora din bunele lectre séu lectori cari aru voi sê faca o cunoscintia si mai intima cu secretele portárii bune si modeste ori si unde ar fi, le recomandu renumit'a carte a baronului Kuige intitulata: „Der Umgang mit Menschen.“ Acolo se afla multe regule pe care deja cine-va le cunósce séu câ sunt esíte din moda, dara totu-si regulele principale ce sunt impartasite in cartea acésta intr'unu modu fórte placutu, si-voru pastrá nedisputat'a loru valóre totu-de-una.

Comunicata de

I. G. Baritiu.

CE E NOU?

* * (Dlu Ionu Porutiu.) fostulu redactoru alu diuariului „Federatiunea“, condamnatu de curtea juratorilor din Pesta la inchisóre de diece luni, pentru unu articulu scrisu si publicatu de dinsulu in numitulu diariu, si-a implinitu timpulu captivitáti sale vineri in 27 l. c. la unu-spre-diece óre inainte de miédia-di. Tinerimea romana din Pesta a tramisu pe timpulu acest'a o deputatiune din sinulu seu, spre a intimpiná pe talentatulu si curagiosulu nostru diaristu redatu libertáti. Éra sér'a se tienù unu banchetu in onórea oliberatului.

* * (Congresulu diuaristiloru romani) s'a intrunitu la Bucuresci in 1/13 octomvre, si pan'acuma a tienutu mai multe siedintie. In a patr'a siedintia, congresulu, la propunerea dlui G. Missailu, si-a inauguratu lucrárilu sale printr'unu votu de eterna recunoscintia venerabililoru: repausatulu Georgiu Asachi, dd. Ionu Eliade Radulescu si Georgiu Baritiu, fondatorii diuaristice romane.

= (Diet'a Ungariei) si-a inceputu activitatea in 28 octomvre. Deputatii romani n'au sositu inca.

= (Anche bene!) Deputatulu Georgiu Iváskovits e numitu comite supremu alu comitatului Carasiu.

× (D. generalu Tellu) — precum ni spune „Telegrafulu“ — a caditu. . . nu din ministeru, ci dupa calu. Ni se comunica, câ la revist'a de luni d. generalu Tellu fiindu calare p'unu calu neinvetiatu. . . cadiu, lovit de calulu dresatu alu unui colonelu adjutantu din suit'a Domnésca.

= (Invitatiune.) Conformu decisiunii aduse in adunarea tinerimii romane studiósó din locu, ce s'a tienutu in 10/22 c. — subscrisii, insarcinati de amintit'a adunare, invita cu tóta onórea pe intrég'a tinerime romana studiósó din Buda-Pesta la o consultare fratiésca in caus'a unei societáti de lectura, pentru diu'a de domineca in 17/29 c. precisu la trei óre d. m. in locuint'a dnului juristu At. Barianu (Alte Postgasse nr. 1.) Pesta, in 12/24 oct. 1871. Mihaiu Cirlea m. p. Georgiu Rudeu m. p. Georgiu Grozescu m. p.

‡ (Necrologu.) Georgiu Selagianu, fostu profesorulu la gimnasiulu de Beiusiu, éra apoi administratoru alu parocíei de Resighea, dupa o bóla delungata de plamâni la 16 l. c. a adormitu in Domnulu, in anii vietiei sale 31. Dupa repausatulu lucrime cu doliu aduncu socí'a veduvita Rosalia nasc. Sferlea; fratiu Ioanu, profesorulu in Beiusiu, cu tóta famili'a, si Dimitrie juristu absolutu; sór'a Ana Olah, cu toti consangeni, cumnatii, amicii buni si poporul de Resighea, pastoritu cu sufletu adevratu parintiescu.

Literatura si arte.

* * (Foi nóue la Bucuresci.) „Cronicariulu de Bucuresci“ a si incetatú cu primulu numeru, — in loculu lui a aparutu o alta fóia intitulata: „Intre acte“, care promite a fi organu specialu pentru sustinerea intereseloru teatrului. Va esf de trei ori pe septemana. — Fóia umoristica „Daraculu“ a reaparutu.

× (Analele societáti academice) s'au pusu sub tipariu. Discursurile dloru Poenariu si Sionu s'au editatu si separatú de catra noulu ilustru membru alu societáti academice. Aceste au aparutu in o brosiura portandu titlulu: „George Lazaru si scól'a romana.“ (Tipografi'a Laboratorii Romani 1871) cu portretulu lui Lazaru, pe candu érá inca june. Cine nu va voi sê aiba in bibliotec'a sa memoriulu dlui P. Poenariu, celu atátu de aplaudatu in siedinti'a solemna de la 8 sept. 1871?

△ (Bibliografi'a.) Se va pune sub presa, prin subscriptiuni, epoc'a din istori'a mediana a Romaniloru din Daci'a Traiana, scrisa cu cea mai mare esactitate si acuratetia dupa o metoda cu totulú nóua de d. I. A. Comaneanu, impartita in capitule si insotita de note insemnate si de unu numeru mare de acte justificative oficiale. Pretiulu abonamentului, pentru unu singuru volumine, este de 30 franci (15 fl. v. a.), platiti inainte

la librari'a dlui Socecu, calea Mogosióei, in Bucuresci. Indata ce se voru aduná 300 de abonati, acestu opu se va impartí imprimatu la fia-care din domnii sub-scriitori.

— (*A esítu de sub tipariu la Bucuresci*): „Calendariulu pentru toti.“ Pe anulu 1872. Materiale cele mai interesante. Intre altele junéti'a lui Mihaiu bravulu, viéti'a ampoiatiilor. Poesfi — anecdote. Se dá gratis ca premiu: Unu tablou litografatu fórte frumosu: „Mihaiu si Caléulu.“ Pretiulu dimpreuna cu tabloulu, 2 franci.

Din strainetate.

‡ (*Resbelu pentru o féta.*) O coróna regala a fostu motivulu resbelului franco-germanu; o coróna este motivulu predaciuniloru Camariloru in Arabia, dar asta-data este vorb'a despre corón'a unei virgine, fíca a desiertului, frumósa intre tóte frumsetiele campieloru nasipóse. Se afla printre Chamari o copila renumita pentru frumsetiea sa extraordinaria, si care erá obiectulu de adoratiune alu tribului intregu. Unchiulu acestei Elene a desiertului, se inamorá nebunu de din-s'a si puse inainte marile sale avúti (câte-va camile si câti-va cai), cum si influinti'a sa in tribu pentru a castigá cu ori-ce pretiu man'a frumósei sale nepóte, dar parintii si rudele ei necutezandu a opune o resistentia pe facia dorintieloru pretensorelui, nu poteau, cátu de Chamari erau, sê consimtia la o astu-felu de profanatiune a farmecelorú junetii si frumsetii, condamnaté sub jugulu unei casatorii nenimerite. Se invoira dar cu totii s'o ascundia de persecutiunile unchiului tramitendu-o pentru cátu-va timpu afara de tribu. Tiner'a copila fuse incredintiata inviolabilitáti domiciliului si onórei unui betranu sieicu din tribulu sedentariu alu J. Yezidiloru, care se legá cu juramentu sê întórca pe féta parintiloru dupa ce va trece periculu. Yezidii aflara peste pucinu timpu despre presinti'a fiicei Chamariloru printre dinsii. Frumsetiea-i erá atâtu de laudata in cátu betranulu sieicu erá obositu de numele solicitatoriloru, asié cá nu potú refusá consimtiementulu seu la casator'ia fetei cu unulu din numerosii pretensori ai tribului. Noutatea acestei casatorii consterná pe parintii fetei, se incercara si antáiu mediele de impacatiune, ca sê se decida Yezidii s'o 'napoieze dandu si repartitiune pentru onóre. Yezidii refusara cu totulu protestandu, cá féta consimtisé la casatori'a, fara nici o violentia. Chamarii desperati, proclamara onórea tribului atinsa si jurara nimicirea Yezidiloru, ca singuru mediu sê-si póta spelá pét'a adusa a supra loru. Totu tribulu se aduná inarmatu si merse cu celu mai mare secretu contra Yezidiloru, a caroru tíera o devastara mai 'nainte de a li se poté dá ajutoru. Chamarii se paru asta-di satisfacuti de resbunarea loru. Nu se scie inse déca sunt mai fericiți ca Grecii din espeditiunea Troiei, adeca déca n'a potutu sê-si ié inderetu pe Elena.

△ (*Reclama Englesa.*) Unu caletoriu naréza, cá visitandu piramidele Egiptului la Memphis a vediutu cu multa mirare, cá pe celu mai frumosu piramidu erá anuciulu unui fabricatoru de „Vachs“ din Londra si egiptenii cetindu acésta inscriptiune de pe mormentulu gloriosiloru Faraoni, au si procuratu pentru sandalele lorú renumitulú compositu alu englesului inventiosu si in urmarea acésta mai multi speculanti si-au tramisu

anuciele lorú pentru a le intipari pe mormintele sermaniloru Faraoni, cari si dupa mórte n'au pace, si sunt condamnatí a face englesiloru — reclame.

‡ (*Unu diuariu francesu.*) spune cá statu'a ora-siului Strassburgu a fostu obiectulu unei manifestatiuni politice. Catra unu-spre-diece óre de demanéti'a cinci individi, dintre cari unulu purtá drapelulu tricolóre, au venitu pe piati'a Concordiei strigéndu: „Traiéscá Alsaci'a francese!“ si „josu Prusi'a!“ O intrunire de peste o suta persóne s'a formatu indata, drapelulu tricolóre a fostu arboratu in unulu din bratiele statuei. Intrunirea luandu unu caracteru sgomotosu, manifestatorii au fostu invitati a se retrage. Cei cinci principali autori ai acestei demonstratiuni sunt de origine strasburgiani.

× (*S'a impartitu*) consiliariloru municipali tablourile statistice de starea civile a Parisului pentru lun'a lui juniu trecutú. De si publicarea acestui documentu este pucinu tardia, ofera cu tóte acestea órecari notiuni interesante despre miscarea poporatiunii in timpulú celorú d'antáiu septemani cari au urmatu regimelú Comunei. Casatoriéle, din timpulú lunei lui juniu, n'au luatú inca terminulu lorú de midi-locu obicinuítu de 1,500; numerulu lorú nu s'a ridicatu de cátu la 453. Mortii au ajunsu la cif'r'a lorú normala. S'a numeratu, in juniu a. c., 4,635 morti; acestu totale este multu mai inferióre de cátu terminulu de midi-locu ordinariu. Ból'a dominantá din lun'a lui juniu, ca si in epocelú in cari nu e nici o epidemia domnitória, a fostu ftisi'a. Acésta cauza de mórte figuréza pentr' unu numeru de 669 morti, ceea ce pentru 4,635 morti, dá o proportiune de 11—43 pentru 100.

‡ (*In Italia*) se facu pregatirile necesarie pentru intrunirea camerei in Roma, urbea eterna; spre care scopu guvernulu lui Victore Emanuilu, ocupa cáte o monastire si cu poterea de la calugarii resistenti.

Feliurite.

* (* (*Lupt'a lui Don Quichotte in contra moriloru de ventu.*) Cine nu cunóce macaru din nume acésta celebra poema a lui Cervantes? Renumitulú pictoru francesu, Doré, a ilustratu acésta creatiune poetica cu o genialitate admirabila. In interiorulu numerulu presinte publicámu un'a din aceste ingenióse ilustratiuni.

□ (*Bombaste moderne.*) Ce frumosu volumu — dice Figaro — s'ar poté face din vorbele grasse pronunciate numai intr'unu anu de díle! Éta câte-va ce din asemenea cuvinte ce adunaramu in câte-va óre. Emile Ollivier. — Incepemu acestu resbelu cu „cugetulu usiuratu.“ Rouher. — Italianii nu voru intrá in Roma „cátu-i lumea si pamentulu.“ Leboeuf. — Suntemu gata de resbelu „din crescetu pana 'n talpi.“ Majorulu prussianu von Holstein. — Voiu defilá pe sub ferestrele dlui E. Girardin la 15 septemvre 1870. Pariezu pentru acésta dóue-dieci de mii de franci. Wilhelm cu gratia lui Domnedieu. — Facu resbelu lui Napoleonu, „éra nu poporulu francesu.“ Trochu. — Guvernatoriulu Parisului „nu va capitulá.“ Ducrot. — „Mortu séu invingatoru.“ Ranc. — „Eu remanu soldatu alu Comunei.“ Jules Favre. — „Nu vomu cede o piétra din forteretiéle nóstre séu unu degetu din teritoriulu nostru.“ Nu amestecámu aci si vorbele grasse pronunciate de ómenii nostrii.

Glumesi nupré.

Istori'a sucneloru cu cercuri

Pe timpulu Mariei Stuart.

Pe timpulu lui Georgiu II regele Angliei.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pe timpulu lui Ludovicu XIV.

In dílele nóstre.

 Suplementu „Cavalerii Noptii”, tomulu V, col'a X.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariu lui Alexandru Kocsi in Pest'a. Piat'a Pesciloru, Nr. 9.